

страдатели. Щто ти ю примѣри на предреченыи те. Да знаешъ зашо токл є дѣлано. Токл є продѣлано. Тол мѣсть є вдиганъ. Когдато отидохме ніе, мѣсто бѣше вдигнатъ. Каквото се вѣди, тол сендука є отваранъ, таъ братя є отварана, ю дрѹги такиба.

(41) Писахъ, єг҃агелско то „бже писахъ писахъ“ въ Греческо то стой, ѿ үег҃орафа үег҃орафа, въ прешедшее крѣмъ, а наше то въ непредѣланое. Но многажды се полага Греческо то прешедшее (*παρακείμενος*) оу нась въ непредѣланое, каквото шо є ю саѣдѹющее *εἰσαγῆσαι κύριε, οὐταῦσαλχъ Господи*, ю дрѹги такиба, зашо то непредѣлано то є прешедшее (сир. заминало).

(42) Оніа глаголи на-кой то непредѣланое пѣркое окончала на охъ, като сѣкохъ, рѣкохъ, соблѣкохъ, отблѣкохъ, дѣдохъ, дойдѣхъ, ю дрѹги такиба, несохраняватъ прѣбило то въ бѣдѹщее третїе, по коѣ то трѣбѹщие да се начерталатъ, сир. отъ трето то лицѣ на пѣркото непредѣлано. И. п. отъ писахъ, писа ты, писа онъ, писа щемъ, отъ вѣхъ, вѣ ты, вѣ онъ, вѣ щемъ, отъ сѣкохъ, сѣче ты, сѣче онъ, не може да се рече сѣче щемъ, но сѣкъ щемъ, таکо ю рѣкъ щемъ, соблѣкъ щемъ, сѣ-